

“Siguin sempre capaços de sentir en el més profund qualsevol injustícia comesa contra qualsevol arreu del món. És la qualitat més bonica d'un revolucionari.”

Ernesto “Che” Guevara

Al pas que anem haurem d'acabar demanant permís per sortir al carrer

Si vols rebre informació connecta't a la pàgina web www.ajsantcugat.org o envia un correu electrònic a ajsantcugat@cajei.cat.

“Cop d'estat” al País Basc

Darrerament hem assistit, impotents, a un nou revés als drets civils per part del molt democràtic Estat Espanyol. Les eleccions al parlament basc són una clara mostra de com el poder pot portar a terme accions totalment antidemocràtiques i aconseguir, a base d'una bona maquinària propagandística, que la gent no posi el crit al cel.

Tot comença amb la llei de partits que, amb l'excusa de la lluita antiterrorista, il·legalitza 200.000 electors a Euskadi. És una mesura de talant clarament feixista que aprofita una conjuntura complexa per identificar la lluita armada amb les idees que aquesta persegueix. A partir d'ara tot abertzale és un pistolero i tot anticapitalista fabrica bombes a casa seva. Dit així fa gràcia i tot; ara bé, veient les innumerables detencions de joves militants del moviment abertzale cada dia i l'escorcoll i tancament dels casals, més aviat fa por. La repressió sistemàtica de la dissidència s'ha banalitzat a l'Estat Espanyol i això ha estat possible gràcies al suport indiscriminat dels mitjans de comunicació.

Continua a la dreta...

... continuació

Un cop canviades les regles del joc, toca aprofitar les noves per guanyar. Això és el que es podria identificar com un “cop d'estat democràtic”. La il·legalització del PCTV, representants d'un sector important de la societat basca, és doblement fraudulenta. No només converteix a 200.000 persones en ciutadans de segona, sinó que, degut al curiós sistema de còmput de la representativitat, aconsegueix també que la majoria d'aquests escons vagin als partits espanyolistes. I llavors, per si no n'hi havia prou, s'acaba la pantomima i el poder passa a l'acció: PP i PSOE, les que ens han venut com dues úniques opcions d'un sistema aspirant a bipartidista, obliden les seves diferències (n'hi havia realment?) i pacten per començar un genocidi cultural silenciós a Euskadi.

La situació és força dramàtica i sobta trobar titulars als mitjans dient que el País Basc ha retornat a la “normalitat democràtica”. O bé que el PPSOE és la majoria de la societat quan no tenen ni molt menys la meitat dels vots. I no parlo de mitjans “de dretes”. Les suposades dretes i esquerres cada vegada van més de la mà en les qüestions de base. I davant de tot això què li queda al poble basc? Què et queda quan has perdut l'estatus de ciutadà i els teus companys són a la presó per tenir idees de solidaritat, per ser fidels a la veritat, per perseguir incansablement la justícia?

Les entitats no ens fem enrere davant de la "lleï del civisme"

El passat 2 de gener, l'Assemblea Popular per l'Habitatge (APH) va celebrar un mercat d'intercanvi a la tan mal anomenada Plaça del Rei. Enmig d'unes dates nadalzenques cada vegada més consumistes i, no ho oblidem, d'una crisi econòmica cada vegada més estesa, l'APH apostava per una iniciativa de col·laboració ciutadana, d'intercanvi, solidaritat i reciclatge. Tot anava bé, fins que va aparèixer la tan amablement coneguda policia local, que en vistes de què l'entitat no disposava del permís corresponent, els hi van dir que estaven infringint la ordenança de civisme i els obligaven a recollir i a desmuntar-ho tot immediatament. Els membres de l'APH s'hi van negar i aleshores la policia va procedir a identificar a una persona i, seguidament, se'n van anar. El mercat d'intercanvi va poder continuar dempeus, però només durant mitja hora, ja que aleshores, la policia tornà, però aquesta vegada amb 3 cotxes més, van identificar a tots els presents i van confiscar tot el material, davant la indignació i la impotència dels membres de l'Assemblea, els quals discutiren amb els agents la seva actuació. Finalment, van decidir desconvocar l'acte i la policia va marxar, però amenaçant amb denunciar a alguns dels participants identificats. Efectivament, fa poques setmanes, sis dels assistents han rebut multes per "ocupació de la via pública" i per "venta ambulants", tot plegat puja a un total de 1800 euros. L'Assemblea Popular per l'Habitatge ja ha denunciat públicament les contradiccions d'aquesta llei del civisme, i ja han anunciat que no pagaran les multes i que estan preparant el 2n mercat d'intercanvi, perquè cap llei absurda acabi amb el teixit associatiu de Sant Cugat, ni amb les iniciatives populars i "cíviques" que tanta vida donen a la nostra ciutat.

Des de l'Assemblea de Joves els hi donem tot el nostre suport i ens sumem a les ganes de seguir creant activitats alternatives i participatives.

El català en vies d'extinció

En l'extinció d'una llengua hi intervenen nombrosos factors, però, per a mi, el més important és l'efecte de les llengües invasores que temps enrere s'imposaren; com per exemple, en el cas de Catalunya, el castellà, provinent de l'antic imperi colonitzador espanyol. Tot i que no visquem en el temps del colonialisme espanyol, a càrrec dels Reis Catòlics, és evident que aquest passat ens ha deixat cicatriu i a fet que el català, com el basc, o el gallec, passin a ser llengües minoritàries.

A Catalunya, només el 75% de la població sap parlar el català. És evident que saber parlar una llengua és el pas previ per parlar-la, però saber una llengua no implica parlar-la. És clar, o hauria de ser clar, que la diferència és essencial, no pas trivial. El tant per cent restant són castellanoparlants; un tant per cent cada cop més creixent a causa de la castellanització immediata de la immigració, que aprenen a parlar abans el castellà que el català, tot i estar visquen a Catalunya. Però no ens enganyem, aquest fet és responsabilitat nostra, ja que, quan ens parlen els contestem en castellà quasi inconscientment. I és que quan parlem o escrivim en castellà estem parlant o escrivint en una llengua que ens fou imposada.

La meua conclusió és que una llengua sense estat és una llengua en perill i fins que Catalunya no sigui un estat i/o nació lliure de cap coacció lingüística, econòmica, cultural... Fins que això no passi Catalunya i el català seguiran sent susceptibles d'extinció.

Amb el capitalisme no hi ha futur

La crisi econòmica en què ens trobem immersos ens mostra cada dia què fa el capitalisme quan van maldades: Els acomiadaments, els tancaments d'empreses i el "campi-qui-pugui" són la tònica dominant. El capitalisme, el sistema que segons molts havia demostrat ser la única manera possible d'organitzar el nostre món, ha demostrat la seva inviabilitat. Les desigualtats creixen dia a dia i els responsables d'aquesta situació, els grans empresaris, banquers i els polítics còmplices, queden impunes mentre les classes populars en paguen les conseqüències.

En aquest repartiment desigual, els joves som la franja d'edat que passa més penúries econòmiques: A dia d'avui, un de cada quatre joves que s'incorpora al món laboral no troba feina, però la cosa no acaba aquí, ja que dels joves que treballen, la majoria ho fan amb contractes temporals (el 56,78%!). A més a més, 6 de cada 10 joves cobren menys de 1000 euros mensuals (58,5% del salari mig).

I tot això encara es veu més agreujat per l'actuació dels polítics. Els que s'anomenen tripartit d'esquerra, no dubten massa a l'hora de signa ERO's i acomiadar treballadors per protegir els empresaris. Els joves, però, no som estúpids, i cada dia dia veiem més clar que aquest sistema condemna la majoria de la població per mantenir els privilegis dels de sempre.

Ara, més que mai, cal posar fil a l'agulla i organitzar-se per acabar amb aquest sistema injust i construir un món just.

Ara, més que mai, lluitem pel socialisme!

elroto.elpais@gmail.com